

den vil være, hvis vi fortsætter med den nuværende skatte- og udgiftslovgivning.

Jeg skal først gøre et par formelle bemærkninger til forklaring af tallene, der jo som sædvanlig må give et fortegnet billede af virkeligheden, fordi man ikke et halvt år før finansårets begyndelse ved tilstrækkeligt — heller ikke om den kommende lovgivning — til at kunne opstille et tilfredsstillende statsbudget.

I det foreliggende forslag er der dog gjort meget for at gøre billedet så realistisk som muligt. Der er opført et beløb til militære anlæg på 350 mill. kr. på § 26. Det må naturligvis i høj grad være et anslået beløb, men vi må forsøge at skønne også over de mere usikre poster. På samme måde er der på § 24 afsat 160 mill. kr. til imødegåelse af tillægsbevillinger; også dette beløb er naturligvis meget usikkert.

Løvrigt er der foretaget afskrivninger på beskæftigelsesfonden og på kurstab på den udenlandske statsgæld efter samme retningslinier som i fjor. Endvidere er der optaget en *afskrivning på 90 mill. kr. på de militære anlæg*. Vi bygger jo i disse år flyvepladser, kommunikationsanlæg, kystbefæstningsanlæg og lignende samt elementkaserer for meget store beløb. Disse anlæg har jo ikke samme økonomiske karakter som f. eks. statsbanernes anlæg eller bygninger til den offentlige administration. Endvidere vil deres levetid i visse tilfælde være væsentlig kortere end de sædvanlige statsbygningers. Det må derfor findes urimeligt at opføre dem til fuld værdi og afskrive dem med 1 pct. om året, som vi ellers plejer ved statsanlæg. . . .

På et andet punkt er afskrivningerne mindre end i fjor. Vi har i de sidste år afskrevet visse forbrugsafgifter — i år knap 200 mill. kr. — på den måde, at halvdelen gik af på reguleringskontoen i nationalbanken og resten på § 26 I. K. 2., d. v. s. andre udgifter stammende fra besættelsen. Denne sidste konto vil blive fuldt afskrevet i år og kan altså ikke bruges mere. Derfor er der i forslaget kun regnet med, at halvdelen af disse afgifter går på reguleringskontoen, medens resten ikke afskrives.

Jeg skal endnu gøre to formelle bemærkninger til forslaget.

Ligesom i fjor er der ikke optaget beløb på indtægtssiden for *værneskatten og tillægsindkomsts-katten* udover deres udløbstid efter nugældende lov og heller ikke på udgiftssiden noget beløb til *de tilskudsordninger* for rugbrød, mælk og skotøj, som vi har i dag.

En fortsættelse af værneskatten og tillægsindkomsts-katten i uændret skikkelse vil betyde en indtægt på 190 mill. kr. En uændret fortsættelse af de nævnte tilskud ville betyde en udgift af omtrent samme størrelsesorden. Men det er regeringens opfattelse, at tiden nu er inde, da en afvikling eller indskrænkning af disse ordninger må påbegyndes. Det vil vi vende tilbage til under de finanspolitiske forhandlinger, der må føres inden begyndelsen af det nye finansår.